

1657.

200. ΘΕΟΦΑΝΗΣ Β'.

Ἐξ ἀκοῆς ἔχω, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1657 ὁ μητροπολίτης Μελενίκου Θεοφάνης, βλέπων τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀταξίας ταύτας, καὶ ποθῶν ἵνα διορθώσῃ τὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας, ἦλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἐπέβη τοῦ θρόνου, κρατήσας αὐτοῦ τρεῖς μόνον ἡμέρας, καὶ τὰ ἐπίχειρα λαβὼν τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ¹⁰³⁸. Οὐδεὶς τῶν χρονογράφων μιμνήσκειται τοῦ Θεοφάνους τούτου, χειροτονηθέντος μητροπολίτου Μελενίκου κατὰ νοέμβριον τοῦ 1653, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ τέως Μελενίκου καὶ θείου αὐτοῦ Θεοφάνους. Εὐρίσκων ἐν σελ. 222 τῆς «Νομικῆς Συναγωγῆς» τὴν καθαίρεσιν τοῦ νεωτέρου τούτου Θεοφάνους «διὰ τὰς ἐπιβουλάς καὶ ἐπαναστάσεις, ἃς ἐπραγματεύσατο κατὰ τῆς Ἐκκλησίας . . . . . καὶ ζημίας καὶ φθορὰς ἀφορήτους προεξένησεν αὐτῇ», εἰκάζω ὅτι ἐπέβη τοῦ θρόνου ὃν τρόπον καὶ ὁ Χαλκηδόνης Ἰσαὰκ (βλ. σελ. 555 τοῦ μετὰ χειρας συγγράμματος). Καθηρέθη βραδύτερον, τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1659.

1657—1662.

201 ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ Α' τὸ α'.

Τῇ 1 μαΐου 1657 ἐξελέγη πατριάρχης ὁ μητροπολίτης Προύσης Παρθένιος, χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς μόλις πρὸ δύο καὶ ἡμίσεως ἐτῶν, κατὰ ἰανουάριον τοῦ 1655. Διώκησε τὴν Ἐκκλησίαν μέχρις ἰουνίου 1662, ὅτε παραιτηθεὶς ἔλαβε πάλιν προεδρικῶς τὴν μητρόπολιν Προύσης. Ἐπεκαλεῖτο δὲ Μογιλάλος καὶ τουρκιώτερον χουμχούμης.

1038. Ἐκ προφορικῆς ἀνακοινώσεως Ἑλ. Ταπεινοῦ δικηγόρου.

